

Συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην ταύτην, ὁ Σιρ Ἰωάννης καὶ ἡ θυγάτηρ του ἐπιβιβάσθησαν περὶ τὰ μέσα Μαρτίου εἰς Σιδηταβέικιαν ἐπὶ κυβερνητικοῦ ἀτμοκινήτου κατευθυνομένου εἰς Μασσαλίαν. Ἡ θάλασσα ὠμοιάζε λίμνην ὅτε ἤρθη ἡ ἄχχουρα· ἀλλ' ἡ γαλήνη ὀλίγον μόνον διήρκεσε, καὶ καταιγὶς φοβερὰ ἐνέσκηψεν αἰφνης, ὥς συμβαίνει πολλάκις ἐν τῇ Μεσογείῳ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην τοῦ ἔτους. Τὸ σκάφος, θραυσθέντων καὶ τῶν δύο του τροχῶν, ἀπέμεινεν ἔρμαιον τῶν κυμάτων καὶ τοῦ ἀνέμου ἐπὶ δύο νύκτας καὶ μίαν ἡμέραν, καὶ μόλις, ἀφ' οὗ ἐκινδύνευσε ν' ἀπολεσθῇ ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Σπέτσιαις, κατῴρωθετε ν' ἀποβιβάσῃ τοὺς ἐπιβάτας του εἰς τὴν πόλιν ταύτην, κειμένην πρὸς ἀνκτολὰς τῆς Γενούης. Ὁ πρῶτος καὶ ἡ ναυτιία τοσοῦτον εἶχον καταβάλει τὴν Λουκιάν, ὥστε οὐ μόνον νὰ κινηθῇ, ἀλλ' οὐδὲ νὰ σταθῇ κἀν ἡδύνατο. Οὕτω δ' ἔχουσιν μετακόμισαν αὐτὴν εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ μόλις μετὰ πολλῶν ἐξδομαθῶν ἀνάπαυσιν ἀπέκτηντε δυνάμεις ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὴν ὁδοιορίαν, οὐχὶ πλέον διὰ θαλάσσης, ἀλλὰ διὰ ξηρᾶς καὶ κατὰ συντόμους σταθμοὺς, προαποσελλομένου πᾶσαν προῖκον

Τὴν τετάρτην ἤμεραν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτῶν ἐκ Σπέντσιας, ὅτε, διανομυτερεύσαντες εἰς Ὀνέλιαν ἤλπιζον νὰ καταλύσωσι τὴν ἐσπέραν ἐν Νικαίᾳ, συνήντησεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἡμετέρας διηγήσεως τὸν πατέρα καὶ τὴν κόρην: ταύτην μὲν, ὡς εἰπομεν, λίαν τετραραγμένην καὶ μάττην καλοῦσαν τὸν ὕπνον, τὸν δὲ βρωμένον ἀνησυχοῦντα ἐξ ἐνόος περὶ τῆς Λουκίας καὶ ἀτρχολοῦμενον ἐξ ἐτέρου διαανοητικῶς εἰς τοὺς παραιναιτικούς λόγους, ὅσους ἐμελλε ν' ἀποτείνῃ εἰς τὸν υἱὸν του, ἵνα πείσῃ αὐτὸν νὰ παραιτήσῃ τὸ στρατιωτικὸν στάδιον χάριν τοῦ πολιτικοῦ.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

Ἀρίστην ἀνάμνησιν τῆς Ἀκριστότης διατηρῶ ἢ
ἐλαβον ἐντύπων, ὁπότε, σταθεῖς ἐπὶ λόφου δύο
μίλια μακρῶν, ἀπεχειρέτισα σωρείαν ρυπαρῶν κα-
ταλυμάτων καὶ ρυπαρωτέρων ὀδῶν, κεκαλυμμένων
ὑπὸ ἀργυροχρῶν δολιχῆς καὶ δυσκράτου ἄερος.
Ἐστράφην πρὸς τὸ βορειοανατολικόν, περιέργως
νὰ ἴδω ἢ ὁ Πηνειὸς ἐξέβιασε κατὰ τοὺς παναρ-
χαίους χρόνους διεξῶδον εἰς τὴν θάλασσαν ἀνά
μέσον Ὀλύμπου καὶ Ὀσσης· διότι, καὶ μετ' ὅσον
ἐνέπνεέ μοι ἡ ληστεία φόβον, ἀμάρτημα ὑπέλα-
βον νὰ ἐκλίπω τὴν Θεσσαλίαν, πρὶν ἴδω τὴν πο-
λυμήνητον κοιλάδα τῶν Τεμπῶν. Τρεῖς ὥρες
ἤλασα ἔριππος διὰ μονοτόνου, πολυφύτου πεδιά-
δος, ἄχρις οὗ ἀνεκάλυψα τὰς ὑπερτάτας τῆς Ὀσ-
σης κορυφάς. Πρὸς τὴν δυτικὴν εἴσοδον τῆς φά-
ραγγος, καὶ δι' ἐντὸς πυκνοῦ κυπαρισσῶνος, κεῖ-
ται ἡ ὁθωμανικὴ κώμη Μπαμπά· ἐλήθη δὲ οὕτω
ὑπὸ τοῦ περιβοήτου δερβίσου Μπαμπά Ὀσμάν,
κατελθόντος μετὰ τῶν πρώτων μουσουλμάνων πορ-
θητῶν καὶ ἰδρῶσαντος ἐν τῷ περικαλλεῖ χώρῳ με-
γαλοπρεπές τεκέ, ἥτοι μοναστήριον. Τελευτήσαντος
τοῦ Μπαμπά Ὀσμάν, θαύματα μυρία ἐτετέλεθησαν
ἐπὶ τοῦ τάφου του· οἱ σουλτάνοι ἔστειλαν τι-
μαλῶν ἀναθήματα· οἱ δὲ δερβίσαι τοῦ Μπαμπά
ἐκήτησαντο ὄνομα καὶ δύναμιν μεγίστην ἐν ὅλῃ
τῇ ἐπαρχίᾳ. Ἐν ταῖς ἐσχάταις χρόνους τὸ τέμε-
νος παρήκμασεν· ἀληθεῖς μὲν, ὅτι εὐλαβεῖς μου-
σουλμάνοι ἔρχονται πόρρωθεν ἵνα προσκυνήσωσι
καὶ χριστιανοὶ δὲ ἀγρόται ἀναρτῶσι τὰ ῥάκη
τῶν ἀπὸ τῶν κυπαρισσῶν, ἢ ὅπως ἐξορκίσωσι
πνεύματα πονηρὰ, ἢ ὅπως ἐξευμενίσωσι τὸ πνεῦμα
τοῦ Μπαμπά Ὀσμάν· ἀλλ' ἡ παλαιὰ δόξα καὶ
δύναμις οἴχεται διὰ παντός. Ὁ δερβίσης, ἰδὼν
με πόρρωθεν κατακλιθέντα ὑπὸ τὴν σκιάν πλη-
σίον δένδρου, ἐξῆλθεν ἵνα χαιρετίσῃ με. Ἀπαν-

Ἐξελθόντα τοῦ κλωβίου προσηγόρευσάν με καὶ ἐξένισαν πολιορκόταφοι καὶ σεπτοὶ ἄνδρες, οὐδὲν κοινὸν ἔχοντες πρὸς τὰ γαιερὰ καὶ ἐγκόσμια. Ἡ μὲν ἔχει στερεὰ θεμέλια λίθου καὶ καταλύματα ἀπὸ ξύλου οὐχ ἥττον στερεοῦ. Ἐν τῷ μέσῳ ὑφύεται μικρὰ καὶ κομψοτάτη βυζαντινὴ ἐκκλησία, κελοσμημένη ἔσωθεν διὰ τιμαλφεστάτων τοιχογραφιῶν. Ἐνταῦθα κατέλυον ἄλλοτε περὶ τοὺς ἑκατὸν ἐρημίτας, τὰ νῦν δὲ μόνον τέσσαρες. Ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ἑκαστος τῶν μοναχῶν ἐμάνθανεν ἐν ἐπιτήδευμα καὶ ἐπὶ ἥρκει εἰς τὰς χρεῖας τῆς μονῆς. Τὰ ἐργαστήρια εἶνε τώρα κλεισμένα· τὰς χρυσοδέτους βίβλους καὶ περγαμηνὰς τῆς βιβλιοθήκης φθεύρουσι κόνις καὶ σκώληκες· ὁ νεώτατος τῶν μοναχῶν ἄγει τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος· τελευτήσαντος δὲ καὶ τούτου, τὸ μέγα μοναστήριον τῶν Μετεώρων θὰ ἐγκαταλειφθῇ ἔρημον εἰς τὰ στοιχεῖα, ἄχρις οὗ ἀπολες φθῇ μόνον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, *ut pueris declamatio fiat*. Εἰσπληθῆσας πάλιν εἰς τὸ δίκτυον κατεβιβάσθην ταχύτερον 280 πόδας καὶ διευνκτέρευστα εἰς τὴν ἐγγὺς κώμην Καλαμπάκα. Ἐνταῦθεν τὸ Μέτσοβον ἀπέχει ἡμέρας ὀδόν. Τὸ πρῶτον μέρος τῆς πορείας ἄγει διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Πηνειοῦ ἀνὰ μέσον πυκνῶν καὶ ὑψηλῶν δένδρων, ὧν οὐδαμοῦ τῆς Θεσσαλίας εἶδον μεγαλοπρεπέστερα. Ἐκατέρωθεν φαίνονται λόφοι κατάφυτοι καὶ κώμαι βλαχικαί. Τὸν ὥραϊον ὅμως τόπον λυμάνεται πολυτρόπως ἡ ληστεία. Δύο κώμας ἐλήττευσαν καὶ ἀπετέφρωσαν πρὸ δεκαπεντημέρου οἱ κακοῦργοι. Καθ' ὁδὸν ἀπῆντησα ἐλεεινοὺς ἀγρότας, ἐγκαταλείποντας τὰς καλύβας τῶν καὶ ζητούντας καταφύγιον καὶ σωτηρίαν εἰς τὰς πεδιάδας· κατόπιν δὲ εἶδον πολυαριθμούς Βλάχους μετὰ γυναικῶν, παιδιῶν καὶ βρεφῶν ἄγοντας τὰ ποίμνια καὶ τὰς ἀγέλας τῶν εἰς πεδιὰ χειμάδια χωρία. Οἱ ἐνθάδε Βλάχοι εἶνε μικρότεροι, μελαγχρόνιοι καὶ εὐμορφότεροι τῶν ἐν Ὀλύμπῳ, πλησιάζουσι δὲ εἰς τὸν τύπον τὸν ἐλληνικὸν μάλλον ἢ οἱ λεγόμενοι Ἕλληνες τῆς πεδιάδος. Τέσσαρες ὥρας ἀπὸ Καλαμπάκας ὁ Πηνειὸς εὐρίσκεται, ἀγριοῦται καὶ σχίζεται εἰς τρεῖς κλάδους. Τρεπόμεθα ἐπὶ τὴν μέσσην κοιλάδα, παρερχόμενοι τὸν στρατιωτικὸν σταθμὸν Καλαμᾶν· ἡ φυτεία ἀλλάσσει παντάπασιν· ὅσον δὲ ἀναβαίνομεν, τοσοῦτον εὐρίσκεται ἡ θέα... Τέσσαρες ὥρας ἀπὸ τοῦ Καλαμᾶ ἐρχόμεθα ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ Ζυγοῦ, 5640 ποδῶν. Ῥαγδαῖαι βροχαὶ πίπτουσι διηνεκῶς, πάντοθεν δὲ ἀκούσεται ἡ ὀρμὴ τῶν ὑδάτων, διότι ἐνταῦθα εἶνε αἱ πηγαὶ μεγάλων ποταμῶν. Ἀπὸ τῶν ὑψωμάτων τούτων ὁ Ἀραχθὸς φέρεται εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἀρτας, ὁ Ἀχελῷος διὰ τῶν ἐλληνικῶν ὁρίων εἰς τὸν Κορινθιακὸν, τὸ Βενετικὸν αὐξάνει τὰ ρεῖθρα τοῦ Βιστρίτσα, ὁ δὲ Πηνειὸς ἀρδεύει τὴν κάτω Θεσσαλίαν... Τοῦ Μετσόβου ἡ θέσις εἶνε ἀλλήθως θαυμαστὴ· αἱ τετράγωνοι λίθιναι οἰκίαι τοῦ ἀνατρέχουσι τοὺς βράχους κλι-

μακῆδον καὶ ἔχουσιν ἄνωθεν μὲν ὄρος 2000 πόδας ὑψηλόν, κάτωθεν δὲ βράχον ἀπότομον 1000 πόδας βαθύν· ἀπέναντι δὲ ἴστανται ἄλλαι οἰκίαι σκιερὰι, ἀποτελοῦσαι προάστειον, ἐνθα οὐδέποτε φαίνεται ἥλιος, προσαγορευόμενον διὰ τοῦτο Μέτσοβον ἀνήλιον. Εἶνε δὲ ἡ θέσις αὕτη ἀνεκτίμητος ὑπὸ στρατηγικὴν ἐποψιν, δεσπόζουσα τῆς μόνης ἀπὸ Θεσσαλίας εἰς Ἡπειρον πρακτικῆς ὁδοῦ....

W. V. CHIROI¹.

ΑΙ ΚΑΤΑ ΗΓΕΜΟΝΩΝ ΕΠΙΒΟΥΛΑΙ

ἐν τῷ 18^ῳ αἰῶνι.

Γαλλικὴ τις ἐφημερίς, λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἐκ τῆς δολοφονίας τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας Ἀλεξάνδρου, ἀπαριθρεῖ ὡς ἔπεται τὰς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ αἰῶνος τούτου συμβάσας ἀποπειράς· φέρονται κατὰ ἡγεμόνων ἢ ἄλλων ἀρχόντων τῆς πολιτείας.

Τῇ 24 Δεκεμβρίου 1800.—Ἀπόπειρα δι' ἐκρηκτικῆς μηχανῆς κατὰ τοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου.

Τῇ 11 Μαρτίου 1801.—Στραγγαλισμὸς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας Παύλου τοῦ Β'.

Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1804.—Συνωμοσία τοῦ Καδουδάλ κατὰ τοῦ Ναπολέοντος.

13 Ὀκτωβρίου 1809.—Ἀπόπειρα ἐν Schönbrunn, γενομένη ὑπὸ τοῦ σπουδαστοῦ Staps κατὰ τοῦ Ναπολέοντος.

9 Αὐγούστου 1832.—Ἀπόπειρα τοῦ Reindl ἐν Βάδη κατὰ τοῦ βασιλέως Φερδινάνδου Ε'.

28 Ἰουλίου 1835.—Ἀπόπειρα τοῦ Φιέσκη κατὰ τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου.

Κατὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως:

Ἀπόπειρα τοῦ στρατιώτου Alibaud τῇ 25 Ἰουνίου 1836.

Τοῦ ὑπαλλήλου Meunier τῇ 27 Δεκεμβρίου 1836.

Τοῦ ἐργάτου Darnès τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1840

Τοῦ δασοφύλακος Lecomte τῇ 16 Ἀπριλίου 1846.

Τοῦ βιομηχάνου Henri τῇ 29 Ἰουλίου 1846.

10 Ἰουλίου 1840. Ἀπόπειρα κατὰ τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας ὑπὸ τοῦ Oxford.

20 Μαΐου 1842.—Ἀπόπειρα κατὰ τῆς αὐτῆς βασιλίσσης ὑπὸ τοῦ ξυλουργοῦ François.

26 Ἰουλίου 1844. Ὁ δήμαρχος Tichech ἀποπειράται νὰ φονεύσῃ τὸν βασιλέα τῆς Πρωσίας Φρεδερίκον Γουλιέλμον Δ'.

Ἀπόπειρα κατὰ τοῦ δούκῃ τῆς Μοδένης τῷ 1848.

Κατὰ τοῦ πρίγκηπος τῆς Πρωσίας (νῦν αὐτοκράτορος Γουλιέλμου) ἐν Μίνδεν τὸν Ἰούνιον 1848.

12 Ἰουλίου 1849.—Ἀπόπειρα κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἡγεμόνος ἐν Nieder-Ingelheim.

22 Μαΐου 1850.—Ἀπόπειρα κατὰ τοῦ βα-